

Moeder maakt digitaal erfbetoon aan zoon Milo (14), die omkwam bij een treinongeluk: de laatste foto op zijn telefoon was van het besneeuwde spoor

Op 9 februari 2021 kwam de 14-jarige Milo van der Veen om het leven bij een treinongeluk in Nieuw-West. Zijn moeder, filmmaker Eline Dekker, ging op zoek naar zijn digitale nalatenschap en maakte daarmee een requiem. ‘Hij wilde, denk ik, een beroemde influencer worden.’

[Hanneloes Pen](#) 7 februari 2023, 12:55

De Amsterdamse Milo van der Veen, geboren op 21 juli 2006 en opgegroeid in het kunstenaarsdorp Rijkshemelvaart aan de rafelrand van de stad, hield van ravotten in de natuur. Vaak ging hij met zijn buurjongens op pad om fikkie te stoken (voor vreugdevuren), te zwemmen in het nabijgelegen Nieuwe Meer of te varen op een zelfgemaakt vlot. Hij maakte dan met zijn telefoon foto's van de zonsondergang, spiegelingen in het water of wegvliegende vogels. Hij kon enthousiast thuiskomen als hij een close-up had geschoten van een prachtige bloem of vlinder in het gras. Milo was een jongen met een gevoelige kant, al hield hij ook van stoere auto's, sporten (kickboksen) en meisjes.

Hij maakte veel selfies om op zijn Instagram of Snapchat te plaatsen. “Hij wilde, denk ik, een beroemde influencer worden,” vertelt zijn moeder Eline Dekker, filmmaker, videokunstenaar en docent op de Fotoacademie in Amsterdam in haar woning op de Rijkshemelvaart in Nieuw-West.

In de hoek van haar woonkamer staat een altaar met de urn met as van Milo. Bij zijn foto branden dag en nacht kaarsjes. Ernaast liggen zijn verzameling stenen, geliefde Oreokoekjes, het energiedrankje Monster, zijn fiets sleutels en een haarlok. In het midden ligt zijn ID-kaart. “Die is me zo dierbaar. Hij deed zijn best om zo mooi mogelijk op de foto te staan.”

Dekker vindt het fijn om over haar zoon te praten en vertelt hoe hij voor haar tekeningen maakte en lieve briefjes neerlegde. “Milo was zo lief. Hij was verbindend, onderzoekend, een grapjesmaker. Een jongen vol dromen, een jongen met een toekomst vol idealen. Wat had ik graag langer van hem willen genieten.”

Sneeuwstorm

Aan zijn leven kwam op dinsdagavond [9 februari 2021](#) bruut een einde. Vanaf het weekend raasde er een sneeuwstorm door het land. Milo, tweedeklas havoleerling van het Gerrit van der Veencollege, had tot na drieën online les (wegens de coronalockdown). Na de schooldag baande hij zich met zijn buurjongen een weg door een dik pak sneeuw om nog even bij de supermarkt snoep en chips in te slaan. Daarna gingen ze thuis een iglo van sneeuw bouwen.

Die avond, na het eten, wilde Milo nog even naar buiten om samen met de buurjongen door de sneeuw te banjeren. De jongens liepen over een pad langs de Nieuwe Haagseweg (A4) naar het spoorviaduct bij de ringvaart, een paar minuten van huis. Een plek waar ze wel vaker hingen.

Ze dachten dat er vanwege de hevige sneeuwval en lockdown geen treinen reden, denkt zijn moeder, en besloten een kijkje op het spoor te nemen. Ze klommen over een hek en zetten een paar stappen op het spoor. Milo maakte een foto. Een trein greep hem.

“Je leven staat dan in één keer stil,” zegt Dekker. “Er wordt flink aan de noodrem getrokken.”

De kunstenaarsgemeenschap, die al ruim dertig jaar in de gebouwen van de voormalige Rijksluchtvaartdienst langs de Oude Haagseweg woont, liet zien hoe hecht ze is. “Het is dan heel fijn om in een gemeenschap te wonen. Iedereen leefde intens mee. Mensen kookten voor me, hielpen spontaan mee om de muziek, zang en allerlei rituelen voor de uitvaart te verzorgen. Zelf heb ik de ochtend na zijn dood als eerste zijn orthodontist afgebeld. Dat was het gemakkelijkste klusje. Daarna begon ik zijn uitvaart te regelen.”

In een fotoboek van de uitvaart vormen de bewoners een erehaag. Op een van de foto's staat een van takken zelfgemaakte boot met bloemen en linten: ‘Vaar-wel Hemelvaarder’ en ‘Een echte RHVD-strijder’.

Duizenden foto's en filmpjes

Een week na Milo's overlijden kreeg Dekker van de politie de kapotte telefoon van haar zoon terug. De chip bleek nog intact. Samen met haar oudste 17-jarige zoon lukte het om in Milo's Instagramaccounts te komen. Via een opgevraagde downloadlink kon ze zijn foto's op Snapchat inzien. De laatste foto die hij maakte, was van het besneeuwde treinspoor, met lichtjes op de achtergrond.

Met hulp ontsleutelde Dekker ook zijn oudere telefoons en vond één terabyte aan beeldmateriaal (duizenden foto's en filmpjes). “Het is een coming of age van mijn zoon. Ik merk hoe bijzonder hij was: een empathisch, vrolijk mannetje dat iedereen hielp en geliefd was.”

Op en rond het terrein van de Hemelvaart werden dat jaar verschillende monumenten voor Milo gemaakt: een iglo van glasblokken – de ‘Miglo’ –, een streetartcollage onder het viaduct en een bank bij het water van de Nieuwe Meer waar Milo altijd zijn verjaardag vierde: ‘Een kind stierf, een wereld verdween./ Zoveel spellen niet gespeeld, zoveel liedjes niet meer gezongen./ Een veelbelovende ochtend verdwijnt in de smeltende sneeuw.’ Langs de monumenten is een audioherdenkingsroute gemaakt.

Van de foto's en filmpjes die Milo heeft geschoten, heeft Dekker de vijftien minuten durende film *Touch life* gemaakt. Met de film wil ze haar zoon een stem geven. “De film is een erbetoon en

bedoeld om hem niet te vergeten, om hem te herinneren. Iedereen moet weten hoe bijzonder hij was.”

Door de foto's en films krijgt Dekker steeds meer inzicht wie haar zoon was en kan ze door zijn ogen naar de wereld kijken. “Hij komt zo dichtbij. Ik heb hem nog beter leren kennen. Nog steeds ontdek ik foto's die ik niet eerder heb gezien. Dat zijn kruimels van zijn bestaan, maar grote schatten voor mij. Soms doet het lichamelijke pijn als ik een nieuwe foto ontdek.”

Het taboe van de dood

Haar film gaat ook over haar eigen rouwverwerking. “Zijn digitale nalatenschap helpt me bij het rouwproces. Ik kan niet bevatten dat hij echt overleden is. Dit project helpt mij om het een beetje te begrijpen. Het is mijn manier om deze traumatische ervaring te overleven. Het helpt om het over hem te hebben, anders moet ik het allemaal in mijn eentje oplossen,” zegt Dekker, die gescheiden is van de vader van Milo en met de film het taboe van de dood wil doorbreken.

Het is geen gemakkelijke weg. “Maar hoe meer pijn het doet, hoe meer hij bij me is. Dan voel ik heel erg dat hij er niet meer is en hoeveel ik van hem hield. Dan voel ik ook hoe dichtbij hij is.”

Het geeft haar daarnaast kracht. “Veel bullshit valt weg. Ik zeg eerder wat er op mijn hart ligt. Men zegt dat de scherpe kantjes ervan af gaan als de tijd verstrijkt. Ik kan er ook beter tegen, maar de pijn wordt niet minder. Misschien komt de pijn iets minder vaak, maar zeker niet minder hard.”

Afstudeeronderzoek

Eline Dekker wijdde in 2022 haar afstudeeronderzoek aan de opleiding Docent beeldende kunst en vormgeving aan de Breitner Academie (Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten) aan het maakproces van de film en haar rouwproces. Over Milo's foto's en filmpjes schrijft ze: 'Het beeldmateriaal is onbevangen en luchtig, experimenterend en ontdekkend. De vele selfies laten zien dat hij erg op zoek was naar zijn eigen identiteit.'

In het laatste hoofdstuk *Privacy*: 'Ik beseft me dat Milo zeker niet had gewild dat ik zijn laatste foto op het spoor zou delen. Hij zou zich ervoor schamen. Het feit dat ik nooit in zijn telefoon mocht kijken, geeft mij gewetensbezwaren. (...) Heb ik wel het recht om al zijn materiaal (...) door te nemen? Kan ik het wel maken om de film openbaar te maken? Zijn stem gonst door mijn hoofd 'mama niet filmen' en vaak riep hij zodra ik een foto wilde maken 'privacy-schending'.'

'Aan de andere kant geeft zijn digitale nalatenschap mij troost, ik heb het van hem geërfd (...) Hij had mij dat zeker gegund. Ik denk dat hij ook trots zou zijn geweest dat er een film over hem met zijn eigen beeldmateriaal gemaakt wordt. Gezien zijn Instagramberichtjes had hij wel een influencer willen worden met veel volgers en had hij zeker wel bekendheid willen verwerven.'

De film is gemaakt met subsidie van het Amsterdams Fonds voor de Kunst en wordt tijdens een event op Hemelvaartsdag op 18 mei in het restaurant van de Rijkshemelvaartdienst aan de Oude Haagseweg 58 een aantal keer vertoond. Info: rijkshemelvaart.nl/milo.

Lees ook

- [14-jarig slachtoffer treinongeluk dacht dat er geen treinen reden](#)